

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 martie 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
L E G I	
30. — Lege privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare	1—4
31. — Lege privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase	4—7

L E G I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Ministerul Finanțelor, în numele statului, efectuează, prin aparatul specializat, controlul administrării și utilizării mijloacelor financiare ale organelor centrale și locale ale administrației de stat, precum și ale instituțiilor de stat și verifică respectarea reglementărilor financiar-contabile în activitatea desfășurată de către regii autonome, societăți comerciale și alți agenți economici în legătură cu îndeplinirea obligațiilor acestora față de stat.

Aparatul specializat al Ministerului Finanțelor acționează operativ pentru prevenirea și combaterea fraudelor, contravențiilor și infracțiunilor la regimul fiscal, vamal și de prețuri, luând măsurile prevăzute de lege.

Art. 2. — Ministerele, departamentele, alte organe centrale de stat, prefecturile și Primăria municipiului București sînt obligate să asigure organizarea și func-

ționarea controlului financiar de gestiune privind patrimoniul propriu și a controlului financiar preventiv asupra veniturilor și cheltuielilor pentru care sînt ordonatori de credite bugetare.

Art. 3. — Regiile autonome, societățile comerciale, asociațiile și alte persoane juridice cu activități economico-sociale își organizează controlul financiar propriu, potrivit legii, precum și prevederilor din statutele proprii.

CAPITOLUL II

Controlul financiar al statului

Art. 4. — Controlul financiar al statului se organizează și funcționează în Ministerul Finanțelor și se realizează prin :

- Direcția generală a controlului financiar de stat ;
- Garda financiară.

În județe și municipiul București se organizează direcții sau direcții generale ale controlului financiar de stat, avînd în structură secții ale Gărzii financiare.

Structura organizatorică, numărul de personal al Direcției generale a controlului financiar de stat, Gărzii financiare și unităților teritoriale, nivelul salariilor și al indemnizațiilor de conducere, precum și al stimulentele ce se pot acorda, se aprobă de ministrul finanțelor, în condițiile legii.

Secțiunea 1

Direcția generală a controlului financiar de stat

Art. 5. — Direcția generală a controlului financiar de stat din Ministerul Finanțelor și unitățile subordonate acesteia au următoarele atribuții :

a) controlează administrarea și utilizarea fondurilor acordate de la buget pentru cheltuielile de funcționare și întreținere a organelor centrale și locale ale administrației de stat, unităților finanțate de la buget ;

b) controlează utilizarea fondurilor acordate de stat pentru realizarea de investiții de interes general, subvenționarea unor activități și produse și pentru alte destinații prevăzute de lege ;

c) verifică folosirea mijloacelor și a fondurilor din dotare și respectarea reglementărilor financiar-contabile în activitatea regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital de stat ;

d) verifică exactitatea și realitatea înregistrărilor în evidențele prevăzute de lege și de actele de constituire a societăților comerciale și a celorlalți agenți economici, urmărind stabilirea corectă și îndeplinirea integrală și la termen a tuturor obligațiilor financiare și fiscale față de stat ;

e) îndeplinește și alte atribuții de control stabilite, potrivit legii, în sarcina Ministerului Finanțelor.

Art. 6. — Sarcinile, condițiile de încadrare și promovare, precum și exercitarea drepturilor prevăzute de lege pentru aparatul Direcției generale a controlului financiar de stat și unităților teritoriale, se stabilesc de ministrul finanțelor.

Art. 7. — Ministerul Finanțelor, în baza constatărilor rezultate din controlul efectuat de către organele sale specializate, are dreptul să dispună :

a) luarea de măsuri în vederea înlăturării și prevenirii neregulilor constatate în activitatea financiar-contabilă a administrației centrale și locale, precum și a regiilor autonome ;

b) corectarea și completarea bilanțurilor contabile și vărsarea la buget a impozitelor și altor venituri legal datorate statului ;

c) aplicarea de măsuri pentru respectarea prevederilor legale în domeniul prețurilor și tarifelor ;

d) suspendarea aplicării măsurilor care contravin reglementărilor financiar-contabile și fiscale.

Art. 8. — La cererea organelor de control financiar, conducerile și salariații administrației, instituțiilor de stat și agenților economici supuși controlului au obligația :

a) să pună la dispoziție registrele și corespondența, actele, piesele justificative, dările de seamă, bilanțurile contabile și alte documente necesare controlului ;

b) să prezinte pentru verificare valorile de orice fel pe care le gestionează sau le au în păstrare, care, potrivit legii, intră sub incidența controlului ;

c) să dea informații și explicații verbale și în scris, după caz, în legătură cu problemele care formează obiectul controlului ;

d) să elibereze, potrivit legii, documentele solicitate în original sau copii certificate ;

e) să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a controlului și să-și dea concursul pentru clarificarea constatărilor.

Art. 9. — Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 8 constituie contravenții și se sancționează cu amendă, după cum urmează :

a) de la 15.000 la 20.000 lei, nerespectarea obligațiilor de la art. 8 lit. a) ;

b) de la 10.000 la 15.000 lei, nerespectarea obligațiilor de la art. 8 lit. b) ;

c) de la 3.000 la 5.000 lei, nerespectarea obligațiilor de la art. 8 lit. c) ;

d) de la 2.000 la 4.000 lei, nerespectarea obligațiilor de la art. 8 lit. d) și e).

Limitele amenzilor prevăzute la lit. a) și b) se dublează în cazul repetării săvârșirii contravenției, putându-se lua și măsura suspendării activității pe o perioadă de pînă la 6 luni.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control financiar imputernicite în acest scop de Ministerul Finanțelor.

Dispozițiile alin. 1—3 se întregesc cu prevederile Legii nr. 32/1963 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25—27 din aceea lege.

Art. 10. — Într-un an calendaristic un agent economic poate face obiectul unui singur control al contabilității, pentru sinceritatea bilanțurilor și determinarea sumelor datorate cu orice titlu statului ; este supusă controlului întreaga perioadă scursă de la precedentă verificare de aceeași natură și cu aceleași obiective care, potrivit legii, nu s-a prescris.

De la prevederile alin. 1 fac excepție acțiunile de documentare, analiză și urmărire a implementării unor reglementări care se pot efectua numai după notificarea și obținerea acordului agentului economic, precum și verificarea reclamațiilor cu privire la existența unor eludări ale legilor financiare și fiscale, care se efectuează ori de câte ori este cazul.

Art. 11. — Durata maximă a unei acțiuni de control prevăzută la art. 10 alin. 1, la sediul unui agent economic, este de 3 luni, indiferent de perioada supusă controlului ; prin norme ale Ministerului Finanțelor se vor stabili durate maxime diferențiate în funcție de categorii de agenți economici, de natura acțiunilor de control, precum și de perioada cuprinsă în control.

Art. 12. — Pe parcursul controlului contabilității pentru determinarea sumelor datorate cu orice titlu statului, agenții economici au dreptul să fie asistați de către un consilier, la alegere, de regulă din rândul contabililor autorizați sau experților autorizați.

Art. 13. — Măsurile dispuse ca urmare a controlului se comunică celor controlați în termen de 30 de zile de la terminarea verificării la sediul acestora și pot fi contestate, la Ministerul Finanțelor, în 30 de zile de la data primirii notificării lor.

Ministerul Finanțelor va soluționa contestațiile și va comunica soluțiile în termen de 45 de zile. Decizia de soluționare a Ministerului Finanțelor este executorie și poate fi atacată în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, la organele judecătorești competente.

Secțiunea a 2-a

Garda financiară

Art. 14. — Garda financiară este un corp de control financiar, militarizat, neîncasarmat, care funcționează, potrivit legii, în cadrul Ministerului Finanțelor.

Art. 15. — Garda financiară exercită controlul operativ și inopinat în legătură cu :

a) aplicarea și executarea legilor fiscale și a regulamentărilor vamale, urmărind împiedicarea oricărei sustrageri sau eschivări de la plata impozitelor și taxelor ;

b) respectarea normelor de comerț, urmărind să împiedice activitățile de contrabandă și orice procedee interzise de lege.

Garda financiară îndeplinește orice alte atribuții și activități date în competență, potrivit legii.

Art. 16. — În exercitarea atribuțiilor sale, Garda financiară desfășoară zilnic sau la anumite perioade controale de specialitate fără a fi necesar un ordin special, în cazul atribuțiilor de la art. 15 lit. a) și b), precum și acțiuni care se execută numai în baza ordinelor sau delegațiilor speciale date de Ministerul Finanțelor, în cazul atribuțiilor de la art. 15 alin. ultim.

Art. 17. — În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, organele Gărzii financiare sînt în drept :

a) să efectueze controale în localurile și dependințele în care se produc, se depozitează, se comercializează bunurile sau se desfășoară activități care fac obiectul impozitării ;

b) să verifice existența și autenticitatea documentelor justificative, pe timpul transportului, precum și în locurile de desfășurare a unor activități de producție, prestări servicii, acte și fapte de comerț, cînd există indicii de sustragere de la îndeplinirea obligațiilor fiscale sau de realizare a unor procedee interzise de lege ;

c) să verifice registrele și orice alte documente din care rezultă îndeplinirea obligațiilor fiscale ;

d) să efectueze, în condițiile și potrivit dispozițiilor Cooului de procedură penală, percheziții în localuri publice sau particulare — case, curți, dependințe și grădini — dacă există indicii că în aceste locuri sînt as-

cunse mărfuri sau instalații cu care se fabrică produse fără îndeplinirea obligațiilor fiscale sau dacă se comit alte fraude fiscale ;

e) să confiște, în condițiile legii, obiectele sau produsele, corpuri delictive, sustrase de la plata impozitelor și taxelor sau a căror fabricație și desfacere este interzisă, precum și să ridice documentele care pot servi la dovedirea fraudelor sau contravențiilor descoperite ;

f) să constate contravenții și să aplice sancțiunile corespunzătoare potrivit competenței prevăzute de lege ;

g) să sesizeze organele de urmărire penală în legătură cu infracțiunile constatate cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu ;

h) să poarte uniformă, să păstreze, să folosească și să facă uz de armamentul și mijloacele din dotare, în condițiile legii.

Art. 18. — Garda financiară este pusă sub comanda unui comisar general, iar activitatea sa este coordonată de comandamentul gărzii, condus de un secretar sau subsecretar de stat din Ministerul Finanțelor ; comandamentul gărzii este alcătuit din conducătorii direcțiilor de impozite și taxe, Direcției generale a controlului financiar de stat, Direcției generale a regiilor publice și participațiilor statului, Direcției generale a vămilor, Inspecției generale de prețuri și tarife, precum și comisarul general al Gărzii financiare.

Art. 19. — Membrii Gărzii financiare sînt funcționari publici și au următoarele ierarhii : comisar șef, comisar principal I și comisar principal II.

Art. 20. — Modul de organizare și funcționare a aparatului Gărzii financiare, condițiile de recrutare, drepturile și obligațiile personalului, precum și procedura de constatare și contestare a actelor încheiate, se stabilesc prin regulament aprobat de ministrul finanțelor și publicat în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 21. — Modul de organizare și exercitare a controlului financiar propriu pentru unitățile prevăzute la art. 2 și pentru regiile autonome se stabilește prin norme ale Ministerului Finanțelor, aprobate prin hotărîre a Guvernului.

Art. 22. — Prefecturile și Primăria municipiului București vor pune la dispoziția direcțiilor controlului financiar de stat, din județe și municipiul București, spațiile necesare pentru desfășurarea activității, potrivit prezentei legi.

Art. 23. — Membrii Gărzii financiare depun, la angajare, jurămîntul solemn pentru respectarea și aplicarea dispozițiilor legale.

Conținutul jurămîntului se stabilește prin hotărîre a Guvernului.

Art. 24. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 5/1970 privind gospodărirea mijloacelor materiale și bănești, organizarea și funcționarea contro-

lului financiar și H.C.M. nr. 1047/1970 pentru aplicarea acesteia, Legea nr. 9/1974 privind controlul financiar preventiv, Decretul nr. 94/1990 privind înființarea corpului de control economico-financiar al primului-ministru al Guvernului, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 18 martie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 22 martie 1991.
Nr. 30.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Salariații care desfășoară efectiv și permanent activitatea în locuri de muncă cu condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase — beneficiază de reducerea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Reducerea duratei timpului de muncă în condițiile prezentei legi nu afectează salariul și vechimea în muncă.

(3) În sectoarele de activitate în care munca este organizată în tură, tură continuă sau altă formă de organizare a timpului de lucru, durata schimburilor va fi astfel stabilită încât să se asigure pentru salariații care lucrează în condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase — condiții de menținere a stării de sănătate și de refacere a capacității de muncă.

Art. 2. — (1) Stabilirea categoriilor de personal, a activităților și locurilor de muncă pentru care durata timpului de muncă se reduce sub 8 ore pe zi se face pe baza următoarelor criterii :

a) natura factorilor nocivi — fizici, chimici sau biologici — și mecanismul de acțiune a acestora asupra organismului ;

b) intensitatea de acțiune a factorilor nocivi sau asocierea acestor factori ;

c) durata de expunere la acțiunea factorilor nocivi ;

d) existența unor condiții de muncă ce implică un efort fizic mare, în condiții nefavorabile de microclimat, zgomot intens sau vibrații ;

e) existența unor condiții de muncă ce implică o solicitare nervoasă deosebită, atenție foarte încordată și multilaterală sau concentrarea intensă și ritm de lucru intens ;

f) existența unor condiții de muncă ce implică o suprasolicitare nervoasă, determinată de un risc de accidentare sau de îmbolnăvire ;

g) structura și nivelul morbidității în raport cu specificul locului de muncă ;

h) alte condiții de muncă vătămătoare, grele sau periculoase, care pot duce la uzura prematură a organismului.

(2) Durata timpului de muncă se va reduce ținându-se seama de acțiunea factorilor prevăzuți la lit. a)—h) de mai sus asupra stării de sănătate și capacității

de muncă și de măsura în care consecințele acțiunilor acestor factori pot fi diminuate sau eliminate prin micșorarea timpului de expunere.

Art. 3. — (1) Existența condițiilor deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase — la locurile de muncă se stabilește, pentru fiecare unitate, de inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii, pe baza determinărilor efectuate de către personalul încadrat în unitățile specializate ale Ministerului Sănătății din care rezultă depășirea limitelor prevăzute de normele naționale de protecție a muncii. Inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii au obligația de a verifica dacă la data efectuării determinărilor s-au aplicat toate măsurile pentru normalizarea condițiilor de muncă și dacă instalațiile de protecție a muncii funcționează normal.

(2) Durata reducerii timpului de muncă și nominalizarea personalului care beneficiază de program de muncă sub 8 ore pe zi se stabilesc prin negocieri între patroni și sindicate sau, după caz, reprezentanții salariaților.

(3) În unitățile Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne determinările și confirmările se fac de organele competente cu atribuții de protecție a muncii din aceste ministere.

Art. 4. — Personalul de întreținere, reparații și construcții, precum și celelalte categorii de salariați care lucrează întregul program de lucru în aceleași condiții cu beneficiarii duratei reduse a timpului de muncă, au același program de muncă, stabilit în condițiile prevăzute la art. 3 din prezenta lege.

Art. 5. — În sensul prezentei legi, prin *unitate* se înțeleg regiile autonome, societățile comerciale, alte organizații cu scop lucrativ, instituțiile publice, asociațiile de orice fel și organele de stat.

Art. 6. — (1) Prevederile prezentei legi intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

(2) Pe aceeași dată se abrogă dispozițiile referitoare la stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite, din actele normative menționate în anexa la prezenta lege, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 18 martie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase — și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 22 martie 1991.
Nr. 31.

ANEXA

L I S T A

actelor normative ale căror dispoziții referitoare la stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite se abrogă

1. H.C.M. nr. 907/18.V.1956 privind stabilirea duratei timpului de lucru sub 8 ore pe zi pentru anumite categorii profesionale, cu completările ulterioare.

2. H.C.M. nr. 348/29.III.1950 privind durata muncii în întreprinderea de stat „Acumulatorul“.

3. H.C.M. nr. 2596/14.XII.1956 privind stabilirea duratei timpului de lucru pentru unele activități din cinematografie.

4. H.C.M. nr. 1365/27.VIII.1957 privind stabilirea duratei timpului de lucru pentru personalul medical din serviciile de radiologie.

5. H.C.M. nr. 208/1959 privind stabilirea duratei timpului de lucru a unor categorii de muncitori de la Fabrica „Nivea“.

6. H.C.M. nr. 741/15.XI.1961 privind regimul de lucru cu surse de radiații nucleare.

7. H.C.M. nr. 204/1965 privind stabilirea duratei timpului de lucru pentru unele categorii de personal din cadrul întreprinderilor regionale de electricitate.

8. H.C.M. nr. 2558/1965 privind stabilirea duratei timpului de lucru a muncitorilor de la fabricarea furfrolului și a altor produse, precum și pentru operatorii care lucrează la mașini analitice de calcul cu cartele perforate.

9. H.C.M. nr. 905/1957 privind stabilirea duratei timpului de lucru la unele categorii de muncitori din întreprinderile economice tutelate de Ministerul Forțelor Armate.

10. H.C.M. nr. 475/1960 privind stabilirea duratei timpului de muncă pentru unele categorii de personal din sectorul de minereuri radioactive.

11. H.C.M. nr. 2486/1968 privind stabilirea duratei timpului de muncă la unele categorii de salariați de la Combinatul chimic Craiova și Combinatul de fibre artificiale Brăila.

12. H.C.M. nr. 25/1971 privind stabilirea duratei timpului de muncă la instalația clorură cianuril la Combinatul petrochimic Pitești.

13. H.C.M. nr. 789/1971 privind stabilirea duratei timpului de muncă la unele categorii de salariați de la Grupul industrial de chimie Râmnicu Vilcea.

14. H.C.M. nr. 1438/1971 privind stabilirea duratei timpului de muncă la unele categorii de salariați ai Fabricii de antibiotice Iași.

15. H.C.M. nr. 695/1972 privind stabilirea duratei timpului de muncă la unele categorii de salariați de la Secția distileria de gudron din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara.

16. H.C.M. nr. 1061/1972 privind stabilirea duratei timpului de muncă la anumite categorii profesionale.

17. H.C.M. nr. 1214/1972 privind stabilirea duratei timpului de muncă la anumite categorii profesionale.

18. H.C.M. nr. 1417/1972 privind stabilirea duratei timpului de muncă la unele categorii de salariați de la Centrala industrială de fibre chimice Săvinești.

19. Decretul nr. 416/9.X.1953 privind durata timpului de lucru a personalului navigant profesionist din aeronautica civilă a R.P.R.

20. Decretul nr. 112/1965 privind durata timpului de lucru a angajaților trimiși să lucreze în țări cu climă greu de suportat.

21. Decretul nr. 326/13.IX.1977 privind aprobarea în continuare a duratei de lucru la 6 ore pe zi pentru personalul încadrat la unele instalații ale Centralei industriale de produse anorganice Râmnicu Vilcea.

22. Decretul nr. 282/1.VIII.1978 pentru stabilirea unor măsuri privind activitatea de exploatare a Metroului București.

23. Decretul nr. 344/30.XII.1978 privind aprobarea documentațiilor tehnico-economice și a măsurilor de realizare a unor obiective de investiții.

24. Decretul nr. 315/28.VIII.1979 privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru personalul muncitor care lucrează în condiții deosebite de muncă la unele instalații din industria chimică.

25. Decretul nr. 52/23.II.1980 privind aprobarea în continuare a duratei timpului de lucru de 6 ore pe zi pentru personalul muncitor încadrat la unele instalații ale Centralei de produse anorganice Râmnicu Vilcea.

26. Decretul nr. 410/29.XII.1980 privind stabilirea timpului de lucru pentru personalul care lucrează la instalația de fabricare a Gamacidului B a Combinatului petrochimic Borzești.

27. Decretul nr. 378/15.XII.1981 privind stabilirea duratei timpului de lucru sub 8 ore pe zi pentru personalul din secția de prelucrare a gudronului din cadrul Uzinei cocso-chimice a Combinatului siderurgic Galați.

28. Decretul nr. 295/17.VIII.1982 privind unele drepturi ce se acordă personalului muncitor de la Întreprinderea de produse cărbunoase Slatina.

29. Decretul nr. 12/17.I.1984 privind aprobarea Notelor de comandă și a măsurilor pentru realizarea unor obiective de investiții.

30. Decretul nr. 88/5.IV.1989 privind aprobarea Notelor de comandă și a măsurilor pentru realizarea unor obiective de investiții.

31. Hotărârea Guvernului României nr. 178/1990 privind acordarea unor drepturi personalului de la Întreprinderea chimică „Carbosin” Copșa Mică și celui de la fabricarea și ambalarea negrului de fum din cadrul Combinatului petrochimic Pitești.

32. Hotărârea Guvernului României nr. 236/1990 privind programul de lucru al personalului din unitățile miniere.

33. Hotărârea Guvernului României nr. 266/1990 privind programul de lucru al personalului din industria extractivă de petrol și gaze.

34. Hotărârea Guvernului României nr. 267/1990 privind timpul de lucru al personalului care lucrează în subteran.

35. Hotărârea Guvernului României nr. 314/1990 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea activității geologice și acordarea unor drepturi personalului din activitatea geologică.

36. Hotărârea Guvernului României nr. 407/1990 privind reglementarea unor drepturi ce se acordă salariaților din unitățile de cercetare, explorare și prelucrare a materiilor prime nucleare.

37. Hotărârea Guvernului României nr. 453/1990 pentru stabilirea duratei timpului de muncă la 6 ore pe zi pentru personalul muncitor care lucrează în condiții deosebite la unele locuri de muncă din cadrul Întreprinderii metalurgice neferoase Baia Mare, subordonată Ministerului Industriei Chimice și Petrochimice.

38. Hotărârea Guvernului României nr. 459/1990 privind programul de lucru al întregului personal al Întreprinderii de produse refractare „9 Mai” Turda.

39. Hotărîrea Guvernului României nr. 513/1990 privind timpul de lucru al personalului din cadrul combinatelor și întreprinderilor din metalurgia neferoasă.

40. Hotărîrea Guvernului României nr. 582/1990 privind acordarea unor drepturi personalului care lucrează la construcția Metroului București și a tunelelor execu-

tate de unitățile din subordinea Ministerului Transporturilor.

41. Hotărîrea Guvernului României nr. 674/9.VI.1990 privind reducerea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 3, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial“, București,
str. Jiului nr. 163, telefon 63.55.58.

Prețul 4 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64/1991, conține 8 pagini.